

lagde dem langt større Vægt, end de egentlig fortjente, idet jeg indbrømmede, at Rigsdagen allerede har den Ret, de søge at give den; dette maa det ærede Medlem have overhørt, thi ellers vilde han ikke have kunnet sige, hvad han har sagt. Han udtalte derhos, at jeg var i en stor Misforstaaelse; men dette maa vistnok ogsaa herved falde bort. Naar han talte om „det Forslag, vi i stor Stynding have vedtaget“, skal jeg bemærke, at det jo er en Smagsag, hvad man kalder „stor Stynding“, men mig forekommer det, at Sagen har været temmelig længe til Forhandling paa den ene og den anden Maade, og jeg vilde ønske, at vi snart kunde blive færdige med den. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Olsen) nævnte Njøbenhavns Bestatningslov som et Exempel paa, at en Bestemmelse om, at Loven underkastes en Revision inden 5 Aar, ikke har Meget at bethyde, idet man med Hensyn til den har fiddet en slig Bestemmelse overhørig, men jeg maa ansee dette som det bedste Beviis for, at Loven, som den er, nogenlunde har tilfredsstillet, thi havde den ikke det, var den upaatvilselig kommen til Forhandling her og var ikke bleven lagt tilside. Det Samme vil ogsaa kunne ssee med Hensyn til denne Lov, hvadenten vi vedtage det ene eller det andet eller intet af Forslagene. — Jeg skal kun gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein), der ikke syntes at have nogen synderlig Tillid til den hele Sag. Jeg skal i saa Henseende udtale, at, naar vi komme saa vidt, at vi ikke have synderlig Tillid til det, hvorom Regjeringen og Fleertallet af Repræsentationen blive enige — hvad vi dog endnu ikke vide, om vi blive her, — er Tilliden til hele vor Maade at være paa temmelig svag. Naar man ikke troer, at der Aar for Aar er Samvirken imellem Regjeringen og Repræsentationen, saaledes at der kan fremvales Love, som fortjene Tillid og ere gavnlige for Landet, har man ingen Tillid til den hele Forfatnings Grundvæsen.

Thurab: Hvad angaaer det, som den ærede sidste Taler ansøgte om den rette Tillid, der skal findes imellem Lovgivningsmagtens for-

skjellige Afdelinger, vil jeg kun bemærke, at, hvad der nylig i constitutionel Henseende er skeet i vort Land, ikke har bidraget til at forøge denne Tillid. Vi maae haabe, at Fremtiden vil bringe mere og mere Tillid imellem den lovgivende Magts Afdelinger, men den nuværende Regjering har ikke ved de Skridt, den i constitutionel Henseende har foretaget for at faae Grundloven forandret ved alle de Midler, som stode til dens Raadighed, befæstet denne Tillid. — Det var navnlig i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) udtalte, at jeg begjærede Ordet. Det forekom mig meget besynderligt, at det ærede Medlem henviste os til, at vi ikke blot skulde fordre en Ret for Folkethinget i Lovgivningssager, men at vi ogsaa maatte opretholde en Ret for Regjeringen til at have Indflydelse paa Lovgivningen. Vi vide Alle, at Lovgivningsmagten ikke er een, forsaavidt den bestaaer af flere Dele, men at man skulde indskrænke Regjeringens constitutionelle Indflydelse, naar man vedtog Forslaget under Citr. h, som gaaer ud paa, at denne Lov skal ophøre at gjælde den 1ste April 1873, kan jeg ikke forstaae, thi det vilde for mig være det Samme som at sige, at Regjeringen ogsaa i dette Dreblik er indskrænket i sin constitutionelle Indflydelse, efter som denne Lov ikke endnu er til. (Nei!) Jo, det er accurat det Samme; skulde Regjeringens Indflydelse afhænge af, om denne Lov eksisterer eller ikke? Det forstaaer jeg ikke. Nei, Sagen er den — og det ærede Medlem saavel som Andre i denne Sal have ofte nok udtalt det — at naar Talen er om organisatoriske Love, skal Folkethinget see sig vel for, thi det formaaer ikke ved en Finantslov alene at gribe ind i Organisationen; dette skulde vi passe paa, og det har det ærede Medlem ofte nok foreholdt os. Naar han nu siger, at vi den 1ste April 1873 ville komme til at staae med tomme Hænder, hvis vi vedtage Forslaget under Citr. h, og spørger: hvad saa, svarer jeg, at vi da ere paa det samme Punkt, hvorpaa vi virkelig befinde os i dette Dreblik; vi ere ikke en Smule værre stillede, men det forekommer mig, at Repræsentationen da har den fulde Frihed og Myndighed, som con-